

اثرات آگار، اسید بوریک، ساکارز و دما بر جوانه‌زنی دانه‌گرفته سبب رقم

M26 در شرایط درون شیشه‌ای

روزیان، محمودرضا^۱ و علی ایمانی^۲

۱ محقق بخش اصلاح و تهیه نهال و بذر مرکز تحقیقات کشاورزی، منابع طبیعی و امور دام قزوین و ۲ عضو هیأت علمی بخش تحقیقات باغبانی مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج

به منظور مطالعه اثرات اصلی و متقابل آگار، اسید بوریک، ساکارز و دما بر درصد جوانه‌زنی دانه‌گرفته سبب رقم M26 در شرایط درون شیشه‌ای و معرفی بهترین ترکیب محیط کشت و دما برای آزمون قوه نامیه دانه‌گرفته، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی (CRD) در سال ۱۳۸۱ انجام گردید. در این آزمایش، گلهای درختان رقم مذکور طی فصل گلدهی در مرحله بادکنکی شکل (Balloon) برداشت شدند و پس از انتقال به آزمایشگاه، دانه‌های گرده آنها جمع‌آوری و بر روی محیط‌های کشت حاوی غلظت‌های مختلف آگار، اسید بوریک و ساکارز کشت شدند. در ادامه، کشت‌ها به مدت ۲۴ ساعت در دماهای ۸ و ۱۸ درجه سانتیگراد قرار گرفتند و پس از گذشت این زمان، درصد جوانه‌زنی دانه‌گرفته روی محیط‌های کشت مختلف و در دماهای متفاوت با استفاده از میکروسکوپ نوری تعیین گردید. نتایج به دست آمده نشان داد که میزان جوانه‌زنی دانه‌گرفته بطور معنی‌داری تحت تأثیر ترکیب محیط کشت و دمای دوره نگهداری کشت‌ها قرار دارد. بطوریکه بالاترین میزان جوانه‌زنی (۷۹/۵٪) در محیط کشت حاوی ۱٪ آگار، ۱۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسید بوریک و ۱۵٪ ساکارز، در دمای ۸ درجه سانتیگراد به دست آمد. همچنین، پایین‌ترین درصد جوانه‌زنی (صفر)، در دو محیط کشت زیر که به ترتیب حاوی ۱٪ آگار، ۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسید بوریک و ۵٪ ساکارز و نیز ۱٪ آگار، ۵۰ میلی‌گرم در لیتر اسید بوریک و ۱۰٪

ساکارز بودند در شرایطی حاصل شد که هر دودر دمای ۸ درجه سانتیگراد قرار گرفته بودند.